

Position Paper

BRANDVEILIGHEID VAN PV-PANELEN OP PLATTE DAKEN

Aanleiding

De zonne-energiesector groeit de laatste jaren in hoog tempo. In 2018 is het geïnstalleerde vermogen aan PV-panelen met 50% gestegen tot 4.400 MWp¹. Eind 2020 wordt het totale geïnstalleerde vermogen geraamd op 9.000 MWp. Dat komt overeen met ongeveer 30 miljoen PV-panelen ofwel 3 miljoen zonne-energiesystemen², waarvan een groot deel is geplaatst op woningen.

In de meeste polissen wordt het plaatsen van PV-installaties beschouwd als een relevante wijziging van de opstal en moet de plaatsing worden gemeld aan de opstalverzekeraar. Los op het dak geplaatste PV-installaties worden niet altijd beschouwd als behorend tot het onroerend goed en kunnen daardoor niet zijn gedekt onder de opstalverzekering. Het beperken van de schadelast door branden van PV-installaties op daken leidt bij verzekeraars en verzekeringsmakelaars tot aanpassing van de polisvoorwaarden.

Verzekeraars stellen ook vaker eisen aan de brandveiligheid van het daksysteem die uitgaan boven de bouwvoorschriften. Het uitgangspunt lijkt dat er een reële kans is op het ontstaan van brand in PV-installaties en de uitbreiding van brand moet worden beperkt. Daardoor worden bepaalde daksystemen of -materialen voorgeschreven of juist uitgesloten

en worden eisen als ‘onbrandbaar’ geformuleerd. In hoeverre die daadwerkelijk bijdragen aan de brandveiligheid kan men zich afvragen. Het totale aantal branden met PV ten opzichte het aantal geïnstalleerde PV-systemen is bovendien klein.

Doel van deze position paper

In deze position paper wordt ingegaan op het vraagstuk van brandveiligheid en worden aanbevelingen gedaan voor het verantwoord plaatsen van PV-panelen op platte daken. Het doel is te voorkomen dat ongeschikte oplossingen worden gekozen of voorgeschreven, producten onterecht worden uitgesloten, projecten met PV mogelijk onterecht worden uitgesloten van verzekering of PV-systemen buiten werking worden gesteld. Die laatste gevallen zouden de verdere ontwikkeling van het gebruik van daken voor zonne-energie belemmeren en daarmee ook het realiseren van de klimaatdoelstellingen.

Branden op daken met PV-systemen

TNO voerde in 2018 in opdracht van de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland (RVO) een onderzoek³ uit naar de 23 brandincidenten met woonhuizen die plaatsvonden in 2018. In een derde van deze gevallen betrof het incident zogenaamde in-

¹ Bron: CBS

² Bij gemiddeld vermogen van 300 Wp per paneel; 3 kWp per systeem

³ TNO 2019 P10287 E.E. Bende en N.J.J. Dekker - Brandincidenten met fotovoltaïsche (PV) systemen in Nederland

dak-PV-systemen (ook wel Building Integrated PV of BIPV). TNO stelt dat volgens de geraadpleegde schade-experts dit aandeel zelfs op 80 tot 90 procent moet worden geschat. Hierbij gaat het uitsluitend om hellende daken.

De oorzaak is in de meeste gevallen een probleem met de connectoren ('cross mating') zoals blijkt uit het TNO-rapport. Schade-experts schatten problemen met connectoren als veruit de belangrijkste oorzaak in: 80 tot zelfs 99 procent van alle branden zouden hierdoor worden veroorzaakt, aldus het TNO-rapport.

Van de branden op daken met PV in 2018 waren er drie op een plat dak, waarvan twee op een woning.

TNO: "80 tot zelfs 99 procent van alle branden veroorzaakt door problemen met connectoren."

Bouwregelgeving en brandgedrag

Bouwbesluit 2012 stelt eisen aan de brandbaarheid van de bovenzijde van het dak. Daarvoor verwijst Bouwbesluit 2012 naar NEN 6063⁴. Die norm is gebaseerd op het voorkomen van brand door vliegvlam: vonken en klein brandend materiaal dat door de lucht op het dak terecht kan komen als gevolg van een brand in de omgeving. De bepaling volgens NEN 6063 wordt uitgevoerd als systeemtest in een standaardtestsituatie, die mag worden geëxtrapoleerd naar andere

⁴ NEN 6063:2019 Bepaling van het brandgevaarlijk zijn van daken

⁵ CEN/TS 1187:2012 en Beproevingmethoden voor het brandgevaarlijk zijn van daken (Test methods for external fire exposure to roofs)

toepassingen van het dakbedekkingsproduct. De praktijk heeft geleerd dat dit tot een voldoende mate van brandveiligheid leidt, aldus het voorwoord van NEN 6063. NEN 6063 verwijst voor een belangrijk deel naar (NPR-) CEN/TS 1187⁵.

De eisen aan het brandgedrag van materialen die het oppervlak vormen van constructieonderdelen zijn gericht op het voorkomen dat een beginnende brand zich snel uitbreidt langs het oppervlak van bouwpartijen. Sinds de invoering van het Bouwbesluit 2012 worden bouwmaterialen daarvoor getest en ingedeeld in zogenaamde Euroklassen bepaald volgens (NEN-)EN 13501-1⁶. Voor daken geldt in het algemeen geen eis aan het brandgedrag van materialen aan de buitenzijde van een gebouw anders dan de systeemtest volgens NEN 6063. Wettelijk worden er dus geen eisen gesteld aan de *brandklasse* van dakbedekkingsmaterialen en dakisolatiematerialen. Overigens is er geen onderscheid tussen de brandklassen voor de verschillende baanvormige flexibele dakbedekkingen van verschillende materialen (bitumen, PVC, EPDM): brandklasse E.

Er is geen verschil in de brandklasse van de flexibele dakbedekkingen: namelijk brandklasse E.

EN 13501-5⁷ kent ook een brandclassificatie voor bouwproducten en bouwpartijen. De classificatie wordt bepaald op basis van een

⁶ NEN-EN 13501-1:2019 Brandclassificatie van bouwproducten en bouwpartijen - Deel 1: Classificatie op grond van resultaten van beproeving van het brandgedrag

⁷ NEN-EN 13501-5:2016 Brandclassificatie van bouwproducten en bouwpartijen - Deel 5:

test volgens CEN/TS 1187. Daksystemen worden doorgaans getest volgens t1: alleen brand. De meeste daksystemen met baanvormige dakbedekking hebben een B_{roof}(t1)-classificatie.

De meeste daksystemen met baanvormige dakbedekking hebben een B_{roof}(t1)-classificatie.

In België wordt B_{roof}(t1) als eis gehanteerd. De test volgens CEN TS 1187 zijn overigens net als bij NEN 6063 gebaseerd op voortplanting van brand als gevolg van vliegvluur.

Soms wordt een FM Approval geadviseerd of zelfs voorgeschreven. Een FM Approval is een Amerikaans keurmerk dat in Nederland geen wettelijke status heeft. Het wordt afgegeven door FM Approvals, dat onderdeel is van de verzekeringsmaatschappij FM Global. Een FM Approval is gebaseerd op systeemtesten waarbij alle componenten moeten zijn beoordeeld in het goedgekeurde systeem. FM-approval heeft betrekking op verschillende veiligheidsaspecten, maar er is geen relatie tussen de eisen van FM en de lokale, nationale eisen ten aanzien van veiligheid. Het voldoen aan nationale eisen ten aanzien van windvastheid en weerstand tegen vuur kan dan ook niet worden aangetoond met een FM approval. De FM-classificatie heeft ook geen relatie met de Euroklassen: een product met een Euroklasse E kan een FM Approval class 1 hebben. Sommige verzekeringsmaatschappijen hechten aan de FM Approval.

Een FM Approval geeft geen enkele zekerheid over het brandgedrag van een dak met PV-panelen. Er zijn daar geen testen voor.

De Nederlandse norm NEN 7250⁸ is weliswaar niet aangewezen, maar is wel de standaard voor de bouwkundige eisen aan PV-panelen in daken en gevels. In deze norm wordt ten aanzien van brandveiligheid de eis uit Bouwbesluit 2012 herhaald.

De Wet kwaliteitsborging voor het bouwen kan een rol spelen in het geval het gaat om nieuwbouw. De kwaliteitsborger zou een PV-installatie als risico moeten bestempelen en toezicht moeten houden op de montage en de installatie. Dat geldt niet voor plaatsing van PV-installaties op bestaande gebouwen. In veel gevallen is dat vergunningsvrij.

Regelgeving PV-systemen

PV-installaties zijn elektrische installaties en dienen te voldoen aan de wettelijke (veiligheids)eisen voor elektrische installaties. Vanuit Bouwbesluit 2012 dient de installatie te voldoen aan de eisen in NEN 1010 voor zover die betrekking hebben op veiligheid. In 2015 is NEN 1010 uitgebreid met eisen aan PV-installaties (deel 712). In NEN 1010 wordt expliciet gesproken over het voorkomen van brand als gevolg van kortsluiting en oververhitting in de installaties. DC-connectoren waarmee leidingen aan elkaar worden verbonden, moeten voldoen aan NEN-

⁸ NEN 7250:2014/A1:2015 Zonne-energiesystemen – Integratie in daken en gevels – Bouwkundige aspecten

EN-IEC 62852⁹, op een manier dat ze goed bij elkaar passen. Verschillende merken onderling zijn wellicht niet compatibel en daardoor samen ongeschikt. Het is daarom alleen toegestaan een stekker en contrastekker van een verschillend fabricaat toe te passen als beide fabrikanten de compatibiliteit onderschrijven.

Daarnaast is er een wettelijk verplichte CE-markering op componenten van PV-systemen. De CE-markering is gebaseerd op een tweetal Europese richtlijnen: Laagspanningsrichtlijn¹⁰ en de EMC-richtlijn¹¹. De LSR is een richtlijn en als zodanig in de Nederlandse wetgeving verankerd via het Warenwetbesluit elektrisch materiaal (2016). De Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit (NVWA) is toezichthouder. De EMC-richtlijn is voor dit onderwerp verder niet relevant.

Op 27 april 2019 is de Europese regeling Requirements for Generators (RfG) van kracht geworden. Die stelt eisen aan PV-installaties, maar uitsluitend voor teruglevering aan het openbare net.

Kwaliteitssystemen PV-installaties

In de Benelux zijn er geen wettelijk verplichte kwaliteitssystemen voor PV-installaties. In Nederland bestaat het Zonnekeur als vrijwillige kwaliteitsregeling. De regeling is bedoeld voor installatiebedrijven en verplicht hen producten te leveren, die aan de

⁹ NEN-EN-IEC 62852:2015/C11:2019 Connectoren voor gelijkstroom in fotonvoltaïsche systemen - Veiligheidseisen en -proeven

In de Benelux zijn er geen wettelijk verplichte kwaliteitssystemen voor PV-installaties.

eerdergenoemde normen voldoen, en stelt eisen aan vakbekwaamheid. Op dit moment zijn er een kleine 70 installatiebedrijven erkend.

In België bestaat onder andere het Quest-kwaliteitslabel voor installatiebedrijven (SOLAR PV), dat zich eveneens richt op de vakbekwaamheid van de installatiebedrijven. InstallQ ontwikkelt in samenwerking met Techniek Nederland en Holland Solar een nieuwe kwaliteitsregeling voor installateurs van PV-installaties. SCIOS¹² heeft recent een inspectieregeling voor zonnestroominstallaties (scope 12) geïntroduceerd. De inspectieregeling voorziet in een keuring achteraf, waar de regeling van InstallQ zich richt op het proces van ontwerp tot en met aansluiting.

SKG en IKOB-BKB (inmiddels gefuseerd onder de naam SKG-IKOB) hebben een aantal jaar geleden het initiatief genomen om een aantal beoordelingsrichtlijnen voor certificatie te ontwikkelen. BRL 9933 voor montage van zonnepanelen op gevels en daken is gepubliceerd in 2014. Op dit moment zijn er geen certificaathouders. De BRL 9931 voor componenten van PV-installaties is niet gepubliceerd.

In het Verenigd Koninkrijk ten slotte kennen ze een min of meer verplichte MCS¹³-

van installatie-eigenaren en inspectie- en installatiebedrijven voor de inspectie en het onderhoud van technische installaties

¹³ MCS is een schemabeheerder van schema's op het gebied van duurzaamheid en energiezuinigheid

certificatie zowel voor componenten (MCS-005) als voor de installatiebedrijven (MIS 3001). De productcertificatie is gebaseerd op de EN-normen 61215¹⁴ en 61730¹⁵. Veel Europese leveranciers van PV-panelen hebben die certificaten voor de door hen geleverde producten.

In de genoemde kwaliteitsregelingen en normen behalve NEN 1010 lijken geen directe eisen te worden gesteld gerelateerd aan het voorkomen van het ontstaan van brand door kortsluiting of oververhitting.

Standpunt ProBitumen

ProBitumen is vóór het multifunctioneel gebruik van daken mits dat op een verantwoorde wijze gebeurt. Dat geldt dus ook voor plaatsen van zonne-energiesystemen op daken. Sterker nog, bitumen is vanwege de duurzame waterdichtheid bij uitstek geschikt voor dit soort toepassingen en verschillende leveranciers van PV-installaties bevelen bitumendakbedekking aan als geschikte ondergrond.

Het platte dak leent zich bij uitstek voor de plaatsing van allerlei installaties voor onder andere ventilatie, koeling, zonnewarmte en zonnestroom. Brandveiligheid is een onderwerp dat de volle aandacht heeft van de (bitumen) dakbedekkingsbranche. Veel producten zijn KOMO-gecertificeerd en voldoen aantoonbaar aan de strenge eisen van vliegvuurbestendigheid zoals die via NEN 6063 zijn voorgeschreven in Bouwbesluit 2012. De BUtgb-gecertificeerde producten

hebben een technische goedkeuring (ATG) voor de in België verplichte B_{roof}(t1).

CE-markering, normering, kwaliteitsregelingen en wetgeving lijken op dit moment onvoldoende om branden van PV-installaties te voorkomen. Tegelijkertijd moeten we vaststellen dat het beperkte aantal branden zich concentreert in geïntegreerde PV-panelen in hellende daken. Voor de oorzaak wordt door experts gewezen op de elektrische installatie zelf, met name de connectoren.

Het lijkt dan ook niet verdedigbaar om eisen te stellen aan dakbedekking en dakisolatie zonder de bron aan te pakken. De huidige daksystemen zijn het resultaat van een ontwikkeling. Hogere isolatiewaarden leiden tot dikkere pakketten isolatie met een hogere drukvastheid om de kwaliteit van de dakbedekking op langere termijn te kunnen borgen. We moeten voorkomen dat we met ongefundeerde eisen teruggaan in de tijd, de kwaliteit van de daksystemen onder druk komt te staan en schade aan de daksystemen leidt tot aanzienlijke (water)schades.

ProBitumen pleit voor striktere regulering en handhaving van het leveren, monteren en installeren van PV-systemen. Techniek Nederland geeft aan dat het ontstaan van brand door PV-installaties eenvoudig kan worden beperkt door volgens de voorschriften te installeren. Dan zijn een wettelijk stelsel voor het monteren en installeren van PV-installaties, waarvoor ook Holland Solar pleit, wettelijke kwaliteitseisen voor PV-installaties

¹⁴ NEN-EN-IEC 61215 Fotovoltaïsche (PV) modules voor aardse toepassingen - Ontwerpclassificatie en typegoedkeuring

¹⁵ NEN-EN-IEC 61730 Veiligheidskwalificatie van fotovoltaïsche (PV) modules

of een vergunningplicht voor het plaatsen van PV-installaties opties om de risico's aanzienlijk te beperken.

ProBitumen pleit voor striktere regulering en handhaving van het leveren, monteren en installeren van PV-systemen.

We verwachten overigens niet dat een kwaliteitssysteem van overheidswege zal worden voorgeschreven, maar het is wel mogelijk een dergelijke eis in de verzekeringsvoorwaarden op te nemen. Een andere optie is een keuring van de installatie zoals bedoeld met het SCIOS-inspectieschema scope 12 of uitvoering onder InstallQ-erkenning als verzekeringsvoorwaarde op te nemen.

ProBitumen staat open voor overleg met branches als Techniek Nederland, Holland Solar en Verbond van Verzekeraars om tot verantwoorde oplossingen te komen. Als blijkt dat daarvoor ook aanpassingen in de daksystemen wenselijk of nodig zijn is

ProBitumen bereid mee te denken en te werken aan passende oplossingen, die recht doen aan de kwaliteit van de daksystemen.

Tips

Veel problemen met de verzekeraarbaarheid kunnen worden voorkomen door een plan voor het plaatsen van PV-systemen voor uitvoering te bespreken met de verzekeraar van het gebouw. In veel gevallen wordt het plaatsen van PV-systemen beschouwd als een wijziging van het gebouw en moet die op grond van de polisvoorwaarden ook worden gemeld. Dat is primair een taak van de gebouweigenaar als verzekeringnemer, maar hier ligt ook een rol voor de installateur of de dakdekker om de gebouweigenaar daarop te wijzen.

Solarif is een adviesbureau dat is gespecialiseerd in verzekeringen voor PV-systemen, dat contacten onderhoudt met vrijwel alle verzekeraars. Voor complexe projecten of als in het overleg met de verzekeraar ondersteuning gewenst is, kan het dat bureau worden ingeschakeld.

Nadere informatie

Deze position paper is met de meeste zorg samengesteld op basis van de best beschikbare kennis en informatie van de leden van ProBitumen en uit openbare bronnen. ProBitumen aanvaardt geen aansprakelijkheid voor (eventueel ontbreken van) informatie in deze position paper.